



Republica Moldova

GUVERNUL

HOTĂRÂRE Nr. HG1208/2008
din 27.10.2008

cu privire la aprobarea Normei sanitar-veterinare privind comercializarea ouălor pentru consum uman

Publicat : 07.11.2008 în MONITORUL OFICIAL Nr. 198-200 art. 1226 Data intrării în vigoare

MODIFICAT

[HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22](#)

În conformitate cu prevederile Legii nr. 221-XVI din 19 octombrie 2007 privind activitatea sanitar-veterinară (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 51-54, art. 153), Legii nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2019, nr. 59-65, art. 120), Legii nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr. 7-17, art. 54), Legii nr. 105 - XV din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 126 - 131, art. 507), în scopul asigurării consumatorilor cu ouă pentru consum uman, inofensive și calitative, Guvernul HOTĂRĂȘTE:

[\[Clauza de adoptare modificată prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22\]](#)

1. Se aprobă Norma sanitar-veterinară privind comercializarea ouălor pentru consum uman (se anexează).

2. Prevederile Normei sanitar-veterinare privind comercializarea ouălor pentru consum uman se pun în aplicare începînd cu data de 1 ianuarie 2012. În perioada menționată agenții economici care activează în domeniul avicol vor elabora și implementa planurile de modernizare a întreprinderilor, coordonîndu-le cu Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.

3. - **abrogat**

4. Controlul asupra executării prezentei hotărîri se pune în sarcina Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

PRIM-MINISTRU Zinaida GRECEANÎI

Contrasemnează:

Prim-viceprim-ministru,

ministrul economiei și comerțului Igor DODON

Ministrul agriculturii și

industriei alimentare Anatolie GORODENCO

Nr. 1208. Chișinău, 27 octombrie 2008.

Aprobată

prin Hotărârea Guvernului

nr. 1208 din 27 octombrie 2008

**Norma sanitar-veterinară privind
comercializarea ouălor pentru consum uman**

Capitolul I

Prezenta Normă sanitar-veterinară transpune Regulamentul (CE) nr. 589/2008 al Comisiei din 23 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului privind standardele de comercializare aplicabile ouălor, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 163 din 24 iunie 2008, așa cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul delegat (UE) 2017/2168 al Comisiei din 20 septembrie 2017, precum și transpune partea VI din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului.

[Clauza de armonizare în redacția HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

Dispoziții generale

1. Norma sanitar-veterinară privind comercializarea ouălor pentru consum uman (în continuare - *Normă sanitar-veterinară*) reglementează comercializarea ouălor destinate consumului uman în Republica Moldova.

2. Prevederile prezentei Norme sanitar-veterinare nu se aplică ouălor destinate consumului uman și vândute direct consumatorului final de către agentul economic la locul de producție și/sau într-o piață publică locală sau prin comerț ambulant în regiunea de producere, raza căreia este stabilită conform pct.3 al prezentei Norme sanitar-veterinare.

În acest caz, fiecare agent economic este liber să aleagă aplicarea sau neaplicarea marcării ouălor destinate consumului uman, prevăzută de prezenta Normă sanitar-veterinară și nu poate face uz de categoriile de calitate și de greutate.

3. Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, subdiviziunile teritoriale ale Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, în limitele competențelor legale (în continuare - autoritate sanitar-veterinară competentă) va stabili, în caz de necesitate, pe fiecare boală în parte, în

conformitate cu prevederile normelor sanitar-veterinare privind controlul, supravegherea, combaterea și eradicarea bolilor transmisibile, raza de desfacere a ouălor pentru consum uman direct către consumatorul final de către agentul economic la locul de producție și/sau într-o piață publică locală sau prin comerț ambulant în regiunea de producere.

5. În sensul prezentei Norme sanitar-veterinare se utilizează noțiunile din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor, precum și următoarele noțiuni:

[Pct.5 modificat prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

ouă - ouăle în coajă, cu excepția ouălor sparte, incubate, industriale sau preparate termic, care sînt obținute de la găinile din specia *Gallus gallus* și sînt proprii pentru consumul uman în aceeași stare sau pentru prepararea unor produse din ouă destinate consumului uman;

[Pct.5 noțiunea modificată prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

ouă cu mențiunea „extra” - ouă pentru consum uman colectate și ambalate pînă la a noua zi de la ouat, la care camera de aer nu depășește înălțimea de 4 mm;

ouă sparte - ouăle ce prezintă defecte ale cojii și membranelor care fac să se vadă conținutul;

ouă incubate - ouăle începând cu momentul punerii lor la incubație;

[Pct.5 noțiunea introdusă prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

comercializare - deținerea de ouă în scopul vânzării, inclusiv vînzarea, depozitarea, ambalarea, etichetarea, livrarea sau orice alt tip de transfer, cu titlu gratuit sau nu;

loc de producție - o unitate de creștere a găinilor ouătoare, înregistrată în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la modul de înregistrare și evidență a unităților de creștere a găinilor ouătoare, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 942 din 6 august 2008;

centru de ambalare - un centru de ambalare, autorizat în conformitate cu prevederile prezentei Norme sanitar-veterinare, în care ouăle sînt clasificate în funcție de calitatea și greutatea acestora;

consumator final - ultimul cumpărător al unui produs alimentar, care nu-l va folosi în cadrul unei operațiuni sau al unei activități din sectorul alimentar;

codul producătorului - numărul distinctiv al locului de producție atribuit producătorului în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la modul de înregistrare și evidență a unităților de creștere a găinilor ouătoare, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 942 din 6 august 2008;

ambalaj - un ambalaj ce conține ouă din categoria A sau B, cu excepția containerelor de transport și a recipientelor de ouă industriale;

vînzarea ouălor neambalate - oferirea spre vînzarea cu amănuntul către consumatorul final a ouălor neambalate;

unitate de colectare - orice unitate înregistrată și autorizată de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale ale Agenției Naționale pentru

Siguranța Alimentelor, să colecteze ouă de la producător și să le livreze către un centru de ambalare, către o piață pe care au acces numai vânzătorii cu ridicata, ale căror întreprinderi sînt autorizate să funcționeze ca centre de ambalare sau către industria alimentară sau nealimentară;

dată recomandată de vânzare - perioada maximă în care ouăle se livrează consumatorului final trebuie să fie de cel mult 21 de zile după ouat, cu respectarea condițiilor de păstrare corespunzătoare;

industrie alimentară - orice unitate care fabrică produse din ouă destinate consumului uman, cu excepția unităților de alimentație publică;

industrie nealimentară - orice întreprindere ce fabrică produse din ouă care nu sînt destinate consumului uman;

unități de alimentație publică - restaurante, spitale, cantine și alte unități de alimentație publică similare cărora li se livrează sau le sînt destinate produsele alimentare;

ouă industriale - ouă care nu sînt destinate consumului uman;

lot de ouă - ouă ambalate sau neambalate, provenite din același loc de producție sau centru de ambalare, situate într-un singur loc, aflate în același ambalaj sau neambalate în același recipient, avînd aceeași dată de ouat, aceeași dată a durabilității minime sau aceeași dată de ambalare, obținute prin aceleași metode de creștere și, în cazul ouălor clasificate, incluse în aceeași categorie de calitate și greutate;

[Pct.5 noțiunea modificată prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

reambalare - transferul fizic al ouălor într-un alt ambalaj sau o nouă marcă a unui ambalaj de ouă.

În sensul prezentei Norme sanitar-veterinare, în caz de necesitate, se aplică noțiunile definite în Legea nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare și în Regulile specifice de igienă a produselor alimentare de origine animală, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr. 435 din 28 mai 2010.

Capitolul II

Categorii de calitate și de greutate

6. Ouăle se clasifică în următoarele categorii de calitate:

a) categoria A sau „ouă proaspete”;

b) categoria B.

7. Ouăle din categoria A se clasifică în funcție de greutate.

Clasificarea, în funcție de greutate, nu este necesară pentru ouăle livrate industriei alimentare și nealimentare.

8. Ouăle din categoria B se livrează doar industriei alimentare și nealimentare.

9. Ouăle din categoria A trebuie să prezinte următoarele caracteristici de calitate:

a) coaja întreagă, dură, nefisurată, curată, mată, aspră, fără pete sau pori vizibili;

b) cuticula: întreagă, curată, intactă;

c) camera de aer: înălțimea să nu depășească 6 milimetri, imobilă; cu toate acestea, pentru ouăle comercializate cu mențiunea „extra”, ea nu trebuie să depășească 4 milimetri;

d) gălbenușul: vizibil în fascicul de lumină doar sub formă de umbră, fără contur precis, fără să se îndepărteze vizibil de poziția centrală, în caz de învîrtire a oului;

e) albușul: limpede, transparent;

f) pată germinativă: dezvoltare imperceptibilă;

g) corpuri străine: fără corpuri străine;

h) mirosuri străine: fără mirosuri străine.

10. Ouăle din categoria A nu se spală sau curăță, nici înainte, nici după clasificare, cu excepția dispozițiilor prevăzute la pct. 13 al prezentei Norme sanitar-veterinare.

11. Ouăle din categoria A nu se tratează în vederea conservării, nici nu se refrigerază în localuri sau instalații în care se menține în mod artificial o temperatură mai mică de 5°C.

Nu sînt considerate refrigerate ouăle care au fost păstrate timp de mai puțin de 24 de ore la o temperatură mai mică de 5°C, în timpul unei operațiuni de transport, sau păstrate în localurile unde se practică vînzarea cu amănuntul sau în dependențele acestuia timp de cel mult 72 de ore.

12. Ouăle din categoria B sînt ouăle care nu respectă caracteristicile de calitate prevăzute la pct. 9 al prezentei Norme sanitar-veterinare. Ouăle din categoria A care nu mai prezintă respectivele caracteristici pot fi declarate în categoria B.

13. Comercializarea ouălor spălate se poate efectua numai în centrele de ambalare care au primit anterior o astfel de autorizație sanitar-veterinară.

Centrele de ambalare pot menține această autorizație sanitar-veterinară, cu condiția ca să funcționeze cu respectarea de către agenții economici din industria alimentară a prevederilor ghidurilor naționale de bune practici în materie de sisteme de spălare a ouălor, elaborate în conformitate cu regulile generale de igienă a produselor alimentare și aprobate de autoritatea sanitar-veterinară competentă.

14. Ouăle din categoria A se clasifică după următoarele categorii de greutate:

a) XL – foarte mare: cel puțin 73 g;

b) L – mare: de la 63 la 73 g exclusiv;

c) M – medie: de la 53 la 63 g exclusiv;

d) S – mică: mai puțin de 53 g.

Pe ambalaje se indică categoria de greutate cu ajutorul literelor corespunzătoare ale mențiunilor definite la literele a) , b) , c) și d) din prezentul punct sau al unei combinații din ambele, cu indicarea tranșelor de greutate corespunzătoare.

Se pot utiliza și alte indicații suplimentare, cu condiția ca acestea să nu poată fi confundate cu literele sau mențiunile pct. 14 al prezentei Norme sanitar-veterinare, respectând prevederile referitoare la etichetare și ambalare.

15. Autoritatea sanitar-veterinară competentă poate acorda, la solicitarea agentului economic, derogări de la dispozițiile pct. 14 al prezentei Norme sanitar-veterinare, în cazul în care în același ambalaj sînt împachetate ouă din categoria A de calibre diferite, cu condiția ca greutatea minimă a acestor ouă să fie indicată în grame și pe partea exterioară a ambalajului cu mențiunea echivalentă cu „Ouă de calibre diferite”.

Capitolul III

Marcarea ouălor

16. Ouăle din categoria A poartă codul producătorului și data ouatului.

17. Ouăle din categoria B poartă codul producătorului și/sau o altă inscripție.

Celelalte informații se indică pe ambalaj, astfel încît ele să fie vizibile, lizibile și să nu mai poate fi folosite repetat.

18. Marcarea ouălor, prevăzută la pct. 16 al prezentei Norme sanitar-veterinare, se efectuează la locul de producție sau în primul centru de ambalare în care sînt livrate ouăle.

19. Marca pentru ouăle din categoria B reprezintă un cerc cu diametrul de cel puțin 12 mm în jurul literei „B”, înalte de cel puțin 5 mm sau un punct de culoare vizibilă cu ușurință, cu un diametru de cel puțin 5 mm.

20. Agenții economici care cresc pînă la 50 de găini ouătoare pot obține derogare de la prevederile prezentului capitol de la autoritatea sanitar-veterinară competentă, cu condiția ca numele și adresa agentului economic să fie indicate pe locul de vînzare.

21. Ouăle sînt clasificate, marcate și ambalate în termen de zece zile de la ouat.

22. Ouăle comercializate în conformitate cu pct. 46 al prezentei Norme sanitar-veterinare sînt clasificate, marcate și ambalate în termen de patru zile de la ouat.

23. Marcarea ouălor pentru consum uman se va efectua prin aplicarea pe fiecare ou individual a următoarei inscripții:

1) codul producătorului indicat conform pct. 33;

2) data durabilității minime se va indica în format **DDM: xx.yy.zz**, unde xx, yy și zz reprezintă, respectiv, ziua, luna și anul.

[Pct.23 în redacția HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

Capitolul IV

Centre de ambalare

24. Centrele de ambalare clasifică și ambalează ouăle și etichetează ambalajele acestora.

25. Agentul economic care dorește să practice astfel de activități trebuie să dispună de spațiile

și instalațiile tehnice corespunzătoare care să permită clasificarea ouălor pe categorii de calitate și de greutate, autorizație sanitar-veterinară și un număr (cod) de centru de ambalare unic atribuit de autoritatea sanitar-veterinară competentă.

Centrele de ambalare care lucrează exclusiv pentru industria alimentară și nealimentară nu sînt obligate să dispună de instalațiile tehnice corespunzătoare.

26. Autorizația sanitar-veterinară poate fi retrasă în orice moment în cazul în care s-a demonstrat că nu sînt îndeplinite cerințele stabilite în prezenta Normă sanitar-veterinară.

27. Se autorizează ca centre de ambalare numai întreprinderile care îndeplinesc condițiile stipulate în prezentul capitol.

28. Codul centrului de ambalare se va marca prin codul Republicii Moldova (MD) urmat de un număr unic atribuit de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.

[Pct.28 în redacția HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

29. Centrele de ambalare trebuie să dispună de echipamentele necesare unei manipulări corecte a ouălor. Acestea trebuie să conțină, după caz:

a) o instalație corespunzătoare pentru examinarea transparenței la un fascicul de lumină, automată sau dispunînd în permanență de personal, care permite examinarea individuală a calității fiecărui ou, sau alte instalații corespunzătoare;

b) dispozitive de determinare a înălțimii camerei de aer;

c) echipamente pentru clasificarea ouălor pe categorie de greutate;

d) unul sau mai multe cîntare omologate pentru cîntărirea ouălor;

e) echipamente de marcare a ouălor.

Capitolul V

Informații care figurează pe containerele de transport

30. Producătorul marchează, la locul de producție, pe fiecare container de transport ce conține ouă, datele, în special următoarele informații necesare identificării:

a) numele și adresa producătorului;

b) codul producătorului;

c) numărul de ouă și/sau greutatea acestora;

d) data sau perioada ouatului;

e) data expedierii.

În cazul în care centrele de ambalare primesc ouă neambalate de la propriile lor unități de producție, situate în același loc, identificarea containerelor de transport se poate face la centrul de ambalare.

31. Informațiile menționate la pct. 30 al prezentelor Norme sanitar-veterinare sînt marcate pe ambalajele de transport și figurează în documentele de însoțire. Orice agent economic căruia îi sînt livrate ouăle păstrează o copie a acestor documente, iar centrul de ambalare care clasifică ouăle păstrează exemplarele originale ale documentelor de însoțire.

În cazul în care loturile primite de către o unitate de colectare sînt împărțite în subloturi, în scopul livrării către mai mulți agenți economici, documentele de însoțire pot fi înlocuite prin etichete adecvate aferente recipientului de transport, cu condiția ca acesta din urmă să conțină informațiile menționate la pct. 30 al prezentelor Norme sanitar-veterinare.

32. Informațiile menționate la pct. 30 al prezentelor Norme sanitar-veterinare și care figurează pe containerul de transport nu se modifică și continuă să figureze pe containerul respectiv pînă la preluarea ouălor în scopul clasificării, al marcării și al ambalării imediate.

Capitolul VI

Codul producătorului

33. Codul producătorului se va indica în format **3MD CM 001**, unde 3 reprezintă metoda de creștere a găinilor ouătoare conform prevederilor pct. 2 din anexa la Regulamentul cu privire la modul de înregistrare și evidență a unităților de creștere a găinilor ouătoare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 942/2008, MD – codul Republicii Moldova, CM – regiunea Republicii Moldova, 001 – numărul de identificare a unității de producere a ouălor, conform prevederilor pct. 3 din Regulamentul cu privire la modul de înregistrare și evidență a unităților de creștere a găinilor ouătoare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 942/2008.

[Pct.33 în redacția HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

34. Fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la pct. 20 al prezentei Norme sanitar-veterinare, în cazul în care, din motive tehnice, nu este posibilă marcarea ouălor sparte sau murdare, marcarea codului producătorului nu este obligatorie.

Capitolul VII

Marcarea ouălor livrate direct industriei alimentare

35. Agenții economici, la cerere, pot obține derogare de la cerințele privind marcarea prevăzută la pct. 16-17 ale prezentei Norme sanitar-veterinare de la autoritatea sanitar-veterinară competentă pentru ouăle produse, colectate direct de la furnizorii săi obișnuiți de către agentul economic autorizat din industria alimentară, livrate direct industriei alimentare.

36. În acest caz, responsabilitatea livrării îi revine în întregime agentului economic autorizat din industria alimentară, care se angajează să utilizeze ouăle numai pentru prelucrare, livrate industriei alimentare direct de la locul de producție.

Capitolul VIII

Marcarea ambalajelor

37. Ambalajele care conțin ouă din categoria A prezintă pe partea exterioară, în mod vizibil cu ușurință și perfect lizibil:

- a) codul centrului de ambalare;

b) categoria de calitate; ambalajele sînt identificate fie prin cuvintele „Categorie A”, fie prin litera „A”, singură sau însoțită de mențiunea „proaspătă”;

c) categoria de greutate, în conformitate cu prevederile pct. 14 al prezentei Norme sanitar-veterinare;

[Pct.37 lit.c) modificată prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

d) data durabilității minime, conform pct. 45 al prezentei Norme sanitar-veterinare. Data durabilității minime este marcată în momentul ambalării prin mențiunea „A se consuma de preferință înainte de ...”, cu indicarea zilei, lunii și anului în această ordine și în formă necodificată, în conformitate cu prevederile anexei nr. 9 la Legea nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare;

[Pct.37 lit.d) în redacția HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

e) mențiunea „ouă spălate”, în cazul ouălor spălate în conformitate cu prevederile pct. 13 al prezentei Norme sanitar-veterinare;

f) o condiție specială de depozitare – o indicație prin care consumatorii sînt sfătuiți să păstreze ouăle la frigider după cumpărare.

38. Pe lângă cerințele menționate în pct. 37 al prezentei Norme sanitar-veterinare, pe partea exterioară a ambalajelor ce conțin ouă din categoria A figurează, în mod vizibil cu ușurință și perfect lizibil, metoda de creștere.

39. Pentru identificarea metodei de creștere se folosesc următoarele mențiuni:

1) pentru agricultura tradițională și numai în cazul în care condițiile aferente enunțate în capitolul XII al prezentei Norme sanitar-veterinare sînt îndeplinite:

- a) “ouă de găini crescute în aer liber”;
- b) “ouă de găini crescute în hale la sol”;
- c) “ouă de găini crescute în baterii”;

2) pentru producția ecologică – mențiunea “ecologică”.

40. Semnificația codului producătorului este imprimată pe partea exterioară sau în interiorul ambalajului.

41. În cazul în care găinile ouătoare sînt ținute în exploatații, în conformitate cu cerințele aplicabile creșterii în cotețe îmbunătățite, identificarea metodei de creștere se face prin aplicarea mențiunii “cuști îmbunătățite”.

42. Dispozițiile pct. 38-41 ale prezentei Norme sanitar-veterinare se aplică fără a se aduce atingere măsurilor suplimentare ce depășesc prevederile prezentei Norme sanitar-veterinare și care se aplică numai producătorilor din țara exportatoare, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu dreptul internațional.

43. Ambalajele ce conțin ouă din categoria B prezintă pe partea exterioară, în mod vizibil cu ușurință și perfect lizibil:

a) codul centrului de ambalare;

b) categoria de calitate; ambalajele sînt identificate fie prin mențiunea „Categorie B”, fie prin litera „B”;

c) data ambalării.

44. În ceea ce privește ambalajele de ouă produse pe teritoriul republicii se poate solicita lipirea etichetelor, astfel încît acestea să se rupă la deschiderea ambalajelor.

45. Data durabilității minimale, menționată la pct. 37 al prezentei Norme sanitar-veterinare, nu poate depăși 28 de zile de la ouat. În cazul în care se indică perioada de ouat, data-limită de consum se stabilește începînd cu prima zi a perioadei respective.

[Pct.45 modificat prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

46. Pe ambalajele ce conțin ouă din categoria A, pînă la a noua zi de la ouat, pot fi utilizate drept indicații suplimentare de calitate mențiunile „extra” sau „extra proaspăt”. În acest caz, data ouatului și perioada de nouă zile figurează pe ambalaj în mod vizibil cu ușurință și perfect lizibil.

47. Modul de nutriție a găinilor ouătoare se aplică cu respectarea următoarelor cerințe minime:

a) se autorizează menționarea cerealelor ca parte componentă a furajelor numai în cazul în care acestea au o pondere de cel puțin 60 % în rația prezentată, din care cel mult 15 % - subproduse de cereale;

b) în cazul în care se menționează o anumită cereală, aceasta trebuie să aibă o pondere de cel puțin 30 % din rația utilizată, celelalte 30% pentru cereale trebuie prezentate de alte cereale. În cazul menționării specifice a mai multor cereale, fiecare dintre acestea trebuie să aibă o pondere de cel puțin 5 % din rație.

48. La vînzarea ouălor neambalate consumatorului trebuie să i se comunice următoarele informații, vizibile cu ușurință și perfect lizibile:

a) categoria de calitate;

b) categoria de greutate;

c) metoda de creștere, echivalentă cu cea menționată la pct. 39 al prezentei Norme sanitar-veterinare;

[Pct.48 lit.c) modificată prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

d) o explicație a semnificației codului producătorului, conform pct. 33 al prezentei Norme sanitar-veterinare;

[Pct.48 lit.d) modificată prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

e) data durabilității minimale, conform prevederilor pct. 23 al prezentei Norme sanitar-veterinare.

[Pct.48 lit.e) în redacția HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

48¹. Marcarea informației menționate la pct. 48 lit. d) și e) se va efectua pentru fiecare ou de consum individual.

[Pct.48¹ introdus prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

49. Ambalajele trebuie să fie rezistente la factorii externi, uscate, curate și în stare bună, fabricate din materiale care protejează oul de mirosuri străine și de riscul alterării calității.

Materialul utilizat pentru ambalare și împachetare nu trebuie să fie o sursă de contaminare.

Materialele de ambalare trebuie să fie depozitate astfel încât acestea să nu fie expuse la un risc de contaminare.

Operațiile de ambalare și împachetare trebuie să fie efectuate astfel încât să se evite contaminarea ouălor, asigurându-se integritatea ambalajului și curățenia acestuia.

Ambalajul reutilizabil trebuie să fie ușor de curățat și, în caz de necesitate, de dezinfectat.

50. Ouăle industriale se comercializează în recipiente prevăzute cu o bandă sau o etichetă roșie. Pe banda sau eticheta în cauză trebuie să figureze:

a) numele și adresa destinatarului;

b) numele și adresa expeditorului;

c) mențiunea „ouă industriale” cu litere majuscule, de 2 cm înălțime, precum și mențiunea „impropriu pentru consumul uman”, cu litere de cel puțin 8 mm înălțime.

51. Ouăle din categoria A care au fost ambalate nu pot fi reambalate decât de centrele de ambalare. Fiecare ambalaj conține doar ouă dintr-un singur lot.

Capitolul IX

Evidența

52. Producătorii trebuie să țină evidența, înregistrând informațiile cu privire la metodele de creștere, precizând pentru fiecare dintre acestea:

a) data amplasării, vârsta la momentul amplasării și numărul de găini ouătoare;

b) data și numărul de găini sacrificate;

c) producția zilnică de ouă;

d) numărul și/sau greutatea ouălor vândute sau livrate zilnic prin alte metode;

e) numele și adresele cumpărătorilor.

53. În cazul în care se indică metoda de nutriție, în conformitate cu pct. 47 al prezentei Norme sanitar-veterinare, producătorii înregistrează, pentru fiecare metodă utilizată, cantitatea și tipul de furaje furnizate și/sau amestecate pe loc și data livrării furajelor, fără a aduce atingere cerințelor față de ghidurile de bună practică de igienă pentru controlul riscurilor la producția primară și operațiunile asociate, incluzând măsurile relevante, cum ar fi:

- a) controlul contaminării unor astfel de micotoxine, metale grele și material radioactiv;
- b) utilizarea de apă, deșeuri organice și fertilizatori;
- c) utilizarea corectă și corespunzătoare a produselor de protecție a plantelor și biocidelor și trasabilitatea acestora;
- d) utilizarea corectă și corespunzătoare a produselor medicinale veterinare și a aditivilor furajeri și trasabilitatea acestora;
- e) pregătirea, depozitarea, utilizarea și trasabilitatea furajelor;
- f) nimicirea corespunzătoare a animalelor moarte, a deșeurilor și a gunoiului;
- g) măsuri de protecție pentru a preveni introducerea de boli contagioase transmisibile la oameni prin produse alimentare și orice obligație de a notifica autoritatea sanitar-veterinară competentă;
- h) proceduri, practici și metode de a se asigura că produsele alimentare sînt produse, manipulate, împachetate, depozitate și transportate în condiții corespunzătoare de igienă, incluzînd curățarea efectivă și controlul dăunătorilor;
- i) măsuri legate de ținerea înregistrărilor.

54. În cazul în care, în același loc de producție, se practică diferite metode de creștere, informațiile prevăzute la pct. 52-53 ale prezentei Norme sanitar-veterinare sînt repartizate pe coteț de păsări.

55. În loc să țină registre de vânzări sau de livrări, producătorii pot să păstreze facturile și bonurile de livrare în dosare care să poarte mențiunile prevăzute la pct. 52-53 ale prezentei Norme sanitar-veterinare.

56. Unitățile de colectare înregistrează separat, pe modul de creștere și pe zi:

- a) cantitățile de ouă colectate, repartizate pe producător, numele, adresa și codul producătorului, data sau perioada ouatului;
- b) cantitățile de ouă livrate centrelor de ambalare corespunzătoare, repartizate pe producător, numele, adresa și codul centrului de ambalare, data sau perioada ouatului.

În loc să țină registre de vânzări sau de livrări, unitățile de colectare pot să păstreze facturile și bonurile de livrare în dosare care să poarte mențiunile prevăzute la alin. 1 al prezentului punct.

57. Centrele de ambalare înregistrează separat, pe mod de creștere și pe zi:

- a) cantitățile de ouă neclasificate pe care le primesc, repartizate pe producător, numele, adresa și codul producătorului, data sau perioada ouatului;
- b) după clasificarea ouălor, cantitățile pentru fiecare categorie de calitate și greutate;
- c) cantitățile de ouă clasificate primite de la alte centre de ambalare, codul acestor centre de ambalare și data-limită de consum;
- d) cantitățile de ouă neclasificate, livrate altor centre de ambalare, repartizate pe producător,

codul acestor centre de ambalare și data sau perioada ouatului;

e) numărul și/sau greutatea ouălor livrate, repartizate pe categorie de calitate și greutate, data ambalării în cazul ouălor din categoria B sau data durabilității minimale în cazul ouălor din categoria A, precum și repartizarea pe cumpărător, numele și adresa acestuia. Centrele de ambalare își actualizează săptămânal stocul fizic.

[Pct.57 lit.e) modificată prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

În cazul în care pe ouăle din categoria A și pe ambalajele acestora figurează o mențiune a modului de nutriție a găinilor ouătoare în conformitate cu pct. 47 al prezentei Norme sanitar-veterinare, centrele de ambalare care utilizează asemenea indicații țin registre separate ale acestora, în conformitate cu alin. 1 al prezentului punct.

În loc să țină registre de vânzări sau de livrări, centrele de ambalare pot să păstreze facturile și bonurile de livrare în dosare care să poarte mențiunile prevăzute la alin.1 și 2 ale prezentului punct.

58. Registrele și dosarele menționate la pct. 31 și 52-57 ale prezentei Norme sanitar-veterinare trebuie păstrate timp de cel puțin 12 luni de la data creării.

Capitolul X

Controale, toleranțe și decizii

59. Respectarea cerințelor la comercializarea ouălor destinate consumului uman se efectuează prin controale și sondaj, precum și în baza analizei riscurilor, luând în considerație tipul și debitul unității respective, precum și antecedentele producătorului.

În afara controalelor prin sondaj, agenții economici sînt supuși controalelor cu o frecvență, stabilită de autoritatea sanitar-veterinară competentă, în baza analizei riscurilor, luîndu-se în considerare cel puțin:

- a) rezultatele controalelor precedente;
- b) complexitatea piețelor de comercializare a ouălor;
- c) gradul de segmentare a unității de producție sau de ambalare;
- d) cantitatea de ouă produse sau ambalate;

e) orice schimbări semnificative față de anii precedenți survenite cu privire la tipul de ouă produse sau prelucrate sau cu privire la metoda de comercializare.

60. Controalele se realizează cu regularitate și nu sînt anunțate. Registrele menționate la pct. 52-57 ale prezentei Norme sanitar-veterinare trebuie puse la dispoziția serviciilor sanitar-veterinare, la prima cerere a acestora.

61. Pentru ouăle de categoria A destinate importului, controalele prevăzute la pct. 59 al prezentului capitol sînt realizate în momentul vămuirii și înainte de punerea în liberă circulație.

62. Ouăle din categoria B importate nu sînt puse în liberă circulație decît după ce se verifică, la vămuire, că destinația finală a acestora este industria prelucrătoare.

63. În cazul neconformității unui lot, constatate de autoritatea sanitar-veterinară competentă, în urma controalelor efectuate în temeiul pct. 59-60 ale prezentei Norme sanitar-veterinare, decizia se ia față de întregul lot care a fost verificat.

În cazul în care lotul verificat este considerat neconform cu prevederile prezentei Norme sanitar-veterinare, autoritatea sanitar-veterinară competentă, în limitele competenței legale, interzice comercializarea sau, în cazul lotului provenit dintr-o altă țară - importul acestuia, sub rezerva prezentării unor dovezi de punere în conformitate cu prevederile prezentei Norme sanitar-veterinare.

Manipularea lotului respins sau gradul de efectuare a operațiunii dacă aceasta este în curs de desfășurare în conformitate cu prevederile prezentei Norme sanitar-veterinare se verifică de către autoritatea sanitar-veterinară competentă care a efectuat controlul lotului respectiv.

64. Se admit următoarele toleranțe cu ocazia efectuării controlului asupra unor loturi de ouă din categoria A:

a) la centrul de ambalare, imediat înainte de expediere - 5 % din ouă prezintă defecte de calitate;

b) în celelalte etape de comercializare - 7 % din ouă prezintă defecte de calitate.

În cazul în care lotul controlat conține mai puțin de 180 de ouă - rata ouălor cu defecte se dublează pînă la 10% și, respectiv, 14%.

65. Nu se admite nici o toleranță privind înălțimea camerei de aer a ouălor comercializate cu mențiunea „extra” sau „extra proaspăt”, cu ocazia controlului efectuat la ambalare sau la import.

65¹. Se interzice certificarea ouălor de categoria A pentru consumul uman pentru centrele de ambalare care nu dispun de dispozitive de măsurare a camerei de aer. Pentru ouăle de categoria A camera de aer nu trebuie să depășească 6 mm, pentru ca acestea să corespundă mențiunilor de calitate „proaspăt”, „extra” sau „extra proaspăt”.

[Pct.65¹ introdus prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

66. La controlul loturilor de ouă din categoria A se admite o toleranță privind greutatea unitară a ouălor la cel mult 10 % de ouă din categoriile de greutate apropiate de cea marcată pe ambalaj, dar nu mai mult de 5 % din categoria de greutate imediat inferioară.

În cazul în care lotul controlat conține mai puțin de 180 de ouă, rata ouălor din categoriile de greutate apropiate de cea marcată pe ambalaj se dublează.

Nu se admite toleranță pentru greutatea ouălor de calibre diferite, menționate la pct. 15 al prezentei Norme sanitar-veterinare.

67. La controlul loturilor și al ambalajelor se admite o toleranță de 20 % de ouă cu marcaje ilizibile.

Capitolul XI

Exportul și importul de ouă

68. Experții țării importatoare efectuează, la cerere, o evaluare a cerințelor la comercializarea

ouălor pentru consum uman destinate exportului, care vizează cerințele privind marcarea și etichetarea, modurile de creștere și de control, precum și punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei Norme sanitar-veterinare.

69. La îndeplinirea misiunii expertizii vor avea sprijinul necesar din partea autorității sanitar-veterinare competente, ultima solicitând expertizilor rezultatele evaluării efectuate.

70. Agenții economici și autoritatea sanitar-veterinară competentă, în limitele competenței legale, trebuie să ofere garanții suficiente privind cerințele aplicate și echivalența acestora cu legislația țării importatoare, prin marcarea ouălor exportate cu un număr distinctiv echivalent cu codul producătorului pentru a încheia un acord în acest domeniu.

71. În cazul în care este necesar, autoritatea sanitar-veterinară competentă va defini cerințele și va lua toate măsurile care să ofere garanțiile satisfăcătoare, menționate la prezentul capitol.

72. În lipsa unor garanții suficiente privind echivalența cerințelor aplicate, ouălor exportate li se poate atribui un cod care să permită identificarea țării de origine și care poartă o mențiune ce indică faptul că modul de creștere este „nedeterminat”.

73. Ouăle ambalate și destinate exportului trebuie să corespundă și altor cerințe suplimentare decât cele prevăzute în prezenta Normă sanitar-veterinară, stabilite de țara importatoare.

74. La importul de ouă, expertizii autorității sanitar-veterinare competente trebuie să evalueze, cu sprijinul și în comun cu autoritatea competentă a țării exportatoare, echivalența normelor aplicate cu prevederile prezentei Norme sanitar-veterinare și respectarea acestora de către agenții economici din țara în cauză și să comunice rezultatele evaluării efectuate.

Evaluarea echivalenței normelor aplicate trebuie actualizată cu regularitate.

75. Pentru a obține aviz de import al ouălor de la autoritatea sanitar-veterinară competentă agenții economici și autoritatea competentă a țării exportatoare trebuie să ofere garanții suficiente privind cerințele aplicate și echivalența acestora cu prevederile prezentei Norme sanitar-veterinare.

Ouăle importate din alte țări trebuie să fie marcate în mod clar și lizibil în țara de origine, în conformitate cu codul țării.

76. Ambalajele ce conțin ouă importate din alte țări care nu prezintă suficiente garanții cu privire la echivalența normelor, prevăzute la pct. 72 al prezentei Norme sanitar-veterinare, poartă, pe partea exterioară, în mod vizibil cu ușurință și lizibil, mențiuni privind:

a) țara de origine;

b) metoda de creștere considerată „neconformă normelor în vigoare”.

Capitolul XII

Cerințe minime pentru sistemele de producție

ce utilizează diverse metode de creștere a găinilor

77. Ouăle de găini crescute în aer liber trebuie să fie produse în cadrul unor sisteme de producție ce îndeplinesc cel puțin condițiile aplicabile sistemelor alternative de creștere a găinilor ouătoare (cap. II din Norma sanitar-veterinară privind protecția găinilor ouătoare), în special:

a) găinile trebuie să aibă în timpul zilei acces nelimitat la spații deschise. Această cerință nu exclude faptul ca un producător să restrângă, pentru o perioadă limitată de timp din cursul dimineții, accesul la aceste spații, în conformitate cu bunele practici agricole, inclusiv cu bunele practici de creștere a animalelor. În cazul în care alte restricții, inclusiv restricțiile veterinare adoptate în temeiul legislației în vigoare pentru a proteja sănătatea populației și a animalelor, au ca efect restrângerea accesului găinilor la spațiile deschise, ouăle pot fi comercializate în continuare drept „ouă de găini crescute în aer liber” pe durata aplicării restricției, dar în nici un caz pe o perioadă mai lungă de 16 săptămâni;

[Pct.77 lit.a) modificată prin HG110 din 23.02.22, MO73-77/18.03.22 art.191; în vigoare 18.03.22]

b) terenul deschis accesibil găinilor este, în cea mai mare parte, acoperit de vegetație și nu face obiectul nici unei alte utilizări, cu excepția livezilor, a zonelor împădurite sau a pășunilor, cu condiția ca această ultimă opțiune să fie autorizată de autoritatea sanitar-veterinară competentă;

c) densitatea maximă a stocului pe spațiile deschise nu trebuie să depășească 2500 de găini pe hectar de pământ arabil accesibil găinilor sau o găină la 4 m². În cazul în care fiecare găină dispune de cel puțin 10 m², când se practică o rotație și când găinile au acces liber pe întreg spațiul pe toată perioada de exploatație, fiecare îngrăditură utilizată trebuie să permită în fiecare moment cel puțin 2,5 m² pentru fiecare găină;

d) spațiile exterioare nu trebuie să se întindă dincolo de o rază de 150 m de la cea mai apropiată trapă de ieșire din clădire. Se poate autoriza o extindere de până la 350 m de la cea mai apropiată trapă de ieșire din clădire, cu condiția ca un număr suficient de adăposturi au spații în aer liber cu o suprafață corespunzătoare densității păsărilor și caracteristicilor solului și sînt dotate cu adăpost de vreme rea și de animale de pradă și, după caz, cu jgheaburi de băut corespunzătoare, care să fie repartizate uniform, pe toată suprafața spațiului exterior, adică cel puțin 4 adăposturi pe hectar.

78. Ouăle de găini crescute în hale la sol trebuie să fie produse în cadrul unor exploatații care îndeplinesc cel puțin condițiile aplicabile sistemelor alternative de creștere a găinilor ouătoare (cap. II din Norma sanitar-veterinară privind protecția găinilor ouătoare) .

79. Ouăle de găini crescute în coteț trebuie să fie produse în exploatații ce îndeplinesc cel puțin:

a) condițiile aplicabile creșterii în sisteme de cotețe neîmbunătățite, stabilite la cap. III din Norma sanitar-veterinară privind protecția găinilor ouătoare, până la 31 decembrie 2011;

b) condițiile aplicabile creșterii în cotețe îmbunătățite, stabilite la cap. IV din Norma sanitar-veterinară privind protecția găinilor ouătoare.

80. Pentru unitățile cu mai puțin de 350 găini ouătoare sau crescătoriile de găini ouătoare de reproducere, autoritatea sanitar-veterinară competentă poate acorda derogări de la pct. 77 - 78 din prezentul capitol cu privire la condițiile aplicabile sistemelor alternative de creștere a găinilor ouătoare (cap. II din Norma sanitar-veterinară privind protecția găinilor ouătoare) .

Agenții economici vor asigura implementarea sistemului de management, conform ISO/CEI 22000 „Sisteme de management al siguranței alimentelor. Cerințe pentru orice organizație din lanțul alimentar”.

Capitolul XIII

Atribuțiile autorității sanitar-veterinare competente

81. Autoritatea sanitar-veterinară competentă, în limitele competenței legale:

a) va controla respectarea dispozițiilor prezentei Norme sanitar-veterinare în toate stadiile de comercializare a ouălor pentru consum uman;

b) va urmări ca loturile de ouă destinate consumului uman să fie însoțite, de la locul de producție pînă la locul de destinație, de certificat sanitar-veterinar, în original, de modelul stabilit, care confirmă starea de sănătate a animalelor și condițiile în care au fost obținute ouăle;

c) în cazul depistării unor neconformități, va coordona și controla îndeplinirea planului de măsuri corective care urmează să fie îndeplinite în care să se specifice: frecvența colectării, livrarea, conservarea și tratarea ouălor; criteriile de calitate și, în special, aspectul cojii, consistența albușului și a gălbenușului și înălțimea camerei cu aer; categoriile de greutate, inclusiv excepțiile; marcarea ouălor și indicațiile de pe ambalaje, precum și alte excepții; controalele; comerțul cu alte țări; comunicările prezentate anterior; modurile de creștere; dosarele și evidențele;

d) în caz de nerespectare a dispozițiilor prezentei Norme sanitar-veterinare și de neîndeplinire a planului de măsuri corective va aplica sancțiuni, astfel încît acestea să fie eficiente, proporționale și disuasive;

e) va ține o evidență cu privire la numărul obiectelor de producție aflate în raza de activitate, repartizate pe metode de creștere, precizînd capacitatea maximă a fiecărei exploatații, exprimată prin numărul de păsări prezente în același timp;

f) va evalua, pînă cel tîrziu la 31 decembrie 2009, modul de aplicare a sistemului de etichetare voluntară în conformitate cu pct. 44 al prezentei Norme sanitar-veterinare, în scopul introducerii obligativității acestuia, după caz;

g) va notifica orice infracțiune sau suspiciune foarte serioasă constatată care ar putea afecta comerțul cu ouă.